

**Yoksulluğumuzun
Öfkesi, Bu Öfke
Zenginlerin
Bolluğunu Bitirecek**

Devrimci Anarşist Faaliyet

07.11.2019

Faturalar birikti; elektrik, su, gaz... Elektrik, yaşımlarını yitirdikleri gün kesildi. Su da bir iki güne kalmaz kesilirdi zaten.

74 doğumlu birisi bilir elektriksiz, susuz, gazsız yaşamayı; alışkındır. Yaşamıştır bu zorlukları. Cüneyt 74 doğumlu, 45 yaşında. Oya 54, Yaşar 56, Kamuran 60 yaşında. Dört kardeş de dayanıklıdır elektriksizliğe, susuzluğa, yoksulluğa. Zaten yoksulluğa dayanılır da, yalnızlığa dayanılmaz. Kardeşlerin de dayanamadıkları bu ki değiştirmişler düşüncelerini, yaşamak yerine yitmeyi seçmişler. Komşun açken tok durulmaz ya, artık komşun yok; bu dayanılmaz. Aynı mahallede, sokakta yaşayıp kimseleri tanımamak, tanınmamak zor olan. Faturamı, kiramı ödemek için borç istemek zor; ama daha zoru derdini paylaşmamak. Derdini paylaşmadığından dayanışma mı isteyeceksin? Bu yalnızlık zor. Anneden babadan borç kalmış, abla da abi de hasta; yetişmek de yetişmemek de zor. Yozlaşan ilişkiler, düşmanlaşan ilişkiler, değişen bina, sokak, mahalle, şehir... Değişen sağlık sistemleri, arana arana bulunamayan iş... Değişen fatura hesaplamaları değişen kira hesaplamaları... Değişen kapitalist dünyanın değişmez yasası; “güçsüzler kaybeder, güçlüler kazanır” işledi ve tüm bu zorluklara dayanamayan, dayanacak bir başkasını bulamayan kardeşler intihar etti. Şimdi “Bu kapitalizm!” diyen birçok psikolojik ve sosyolojik ve

iktisadi çözümlemeyle yazılar yazılacak; gündemleşecekler. Evet onları kapitalizm katletti. Hatta Trump, Tayyip, Putin, Esad bile katletti diye yazılar yazılabilir. AKP karşısında hep başarısız olan CHP de etkindir... Hatta milliyetçi-muhafazakarlarca “PKK ve PYD TC’yi istikrarsızlaştırdığı için” etkilendikleri de yazılabilirler.

Kaldırıp kafalarımızı bir bakmalıyız. Sokakların arasında, binaların içinde, kapıların arkasında; görmediğimiz kardeşlerimizi görmeliyiz, hasta abimizi ve ablamızı bulmalıyız. Eğer yarın hangi komşumuzun intihar ettiğini twitterdan, televizyondan görmek, gazetelerden okumak istemiyorsak. Çünkü çok uzak olanlar aslında çok yakınımızda.

Kafamızı kaldırıp bakmalıyız. Bakmazsak birbirimize, nasıl tanırız birbirimizi? Nasıl paylaşma ve dayanışmadan bahsedebiliriz? Nasıl dertlerimizi paylaşabiliriz, nasıl sıkıntı ve sorunlarımızın çözümünü konuşabiliriz, bu sömürü dünyasının adaletsizliklerinden bahsedebiliriz; çözüm için “birlikten, beraberlikten, örgütlenmeden” bahsederiz? Nasıl örgütleniriz? Örgütlü olmazsak nasıl değişir bu düzen?

Kafamızı kaldırıp bakmalıyız. Çünkü ezenlerin karşısında biz ezilenler birbirimiz tanırız aslında, sadece bakmamız yeter. Tanışıp bilmeliyiz birbirimizi, elden ele vereceğimiz taşlara değil birbirimize güvenmek için. Kamuran, Yaşar, Oya, Cüneyt kar-

deşlerle böylesine tanışmanın üzüntüsü ve böylesine ayrılmanın öfkesi ile bu sömürü sistemine karşı koymanın, örgütlenmenin zorunluluğunu yaşıyoruz.

Tohumu üzüntü olan hasat öfkedir.

Ve bu öfke zenginlerin bolluğunu bitirecek.

Anarşist Kütüphane

Devrimci Anarşist Faaliyet
Yoksulluğumuzun Öfkesi, Bu Öfke Zenginlerin
Bolluğunu Bitirecek
07.11.2019

<https://anarsistfaaliyet.org/fabrika/dortkardes/>

tr.anarchistlibraries.net